

gelse for mit Vedkommende ikke vil være nogen Hindring for at stemme for hele Loven, forudsat at Regjeringen erklærer, at den med en saadan Forandring vil kunne tage imod den."

Det ærede Medlem kan nu selvfølgelig sige, at Regjeringen jo ikke har afgivet en saadan Erklæring, og at han altsaa ikke er pligtig til at tage imod det. Men dette er heller ikke Spørgsmaalet nu. Spørgsmaalet ligger nu saaledes for, at Udvalgets Fleertal, nanset Regjeringens Stilling, har indstillet, at Udvalgets § 8 skal udgaae, hvis enten vort principale eller subsidiaire Forslag vedtages, og dette er i Virkeligheden ikke i Harmoni med, hvad det ærede Medlem dengang yttrede. Jeg venter nu, oprigtigt talt, ikke, at Regjeringen skal afgive en saadan Erklæring, som det ærede Medlem omtalte. Jeg forudsætter, at den høitærede Minister nu som forrige Gang vil modsætte sig det, men jeg nærer ogsaa fremdeles den Tro, at den høitærede Minister i dette Thing møder en Afgjorelse, der fastholder de Paagjældendes Ret, og naar han faaer Leilighed til, hvad han efter min Overbeviisning vil faae Leilighed til at see, at ogsaa i det andet Thing en lignende Anskuelse gjør sig gjældende, da vil komme til en anden Opfattelse af dette Spørgsmaal, end han hidtil har havt. Thi det er aabenbart, at naar den høitærede Minister staaer paa, at Indskrænkningen i Byggefriheden fastsættes ud over Fæstningsværkerens Tilvarelse, da gjør han det ikke, fordi han anseer det for Uret, men fordi det er hans Overbeviisning, at dette er stemmende med selve Retten. Hvis altsaa den høitærede Ministers Anskuelse derom forandrer sig — hvad jeg stadigt troer, at den kan, — da vil han vistnok være lige saa villig som enhver Anden til at følge, hvad han anseer for ret og billigt. — Jeg har gjort disse Bemærkninger, fordi jeg haaber derved tilstrækkeligt at have klaret, hvoreledes Stillingen er. Skulde det imidlertid virkelig komme dertil, at Udvalgets Fleertal bliver fulgt af Thinget i Forslagets Nr. 8, at Thinget skulde stemme imod Udvalgets § 8, fordi vort principale eller subsidiaire Forslag vedtages, og at altsaa hele Tanken om Salg til Kjøbenhavns Commune bortfalder, da bortfalder dermed ogsaa den eneste

Betingelse, hvorunder jeg for mit Vedkommende har kunnet gaae ind paa den ikke smukke, men juridisk forsvarlige Opstilling i Lovens første 7 Paragrapher, og jeg vil da blive sat i den sørgelige Nødvendighed at maatte stemme imod hele Lovforslaget, da det derved vil blive saaledes lemlæstet, at jeg ikke kan erkjende det for at være noget heldigt Skridt til Løsningen af det hele Spørgsmaal, men maa ansee det for bedre da at lade den hele Sag falde til Jorden, for at den paa en senere Tid kan komme til os igjen i en anden og luttret Skikkelse. Jeg haaber ikke, at dette Tilfælde skal indtræde, men det ærede Thing vil let see, at jeg efter hele min Stilling til denne Sag ikke har andet Valg, hvis § 8 virkelig falder, end at stemme imod hele Lovforslaget. Jeg skal da særdeles meget beklage, baade det Arbejde, Regjeringen og Udvalget have havt dermed, og den store Tid, som er medgaaet for Folkething og de høitærede Ministre til denne Sags Behandling.

Fønger: Jeg skal tillade mig at begynde med at henvende nogle Ord til den ærede Ordfører, hvem jeg føler mig opfordret til at aflægge min oprigtige Tak for den store Dygtighed og Fliid, hvormed han har varetaget det Hverv, som først Thinget og siden Udvalget har overdraget ham. Den ærede Ordfører har havt et meget bethydeligt Arbejde; han har sat sig ind i Sagen med en Grundighed, som fortjener vor fuldeste Paasjønneelse, og han har ligeledes her i Salen sørt den Sag, han forsvarede, med saa megen Varme og Indsigt, at det i høi Grad maa paasjønnes. Jeg tillader mig at tilføie, at vi andre Medlemmer af Udvalget netop have følt os i høi Grad tiltalte ved den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører har udført sit meget vanskelige Hverv i den oftere omtalte dobbelte Egenstaf; vi Andre, for hvem han førte Ordet, have fundet, at han i ingen Henseende kom over Linien af det, som han netop maatte gjøre, og at han førte det fuldstændigste og bedste Forsvar for vor Anskuelse; dette tillader jeg mig udtrykkeligt at bemærke, da den ærede Ordfører igjen idag kom tilbage til denne Sag. Jeg maa ligeledes erklære mig fuldstændig tilfreds saavel med den